

De bureaucratie woekert voort

Een veelgehoorde klacht van zorgverleners is dat men meer tijd kwijt is aan administratie dan aan het leveren van zorg zelf. In een aantal gevallen leidt dit tot tekorten in de zorgverlening en zijn de zorgbehoevenden het slachtoffer. Met name in deze heftige tijd, waarin corona een groot deel van de beschikbare zorg opslokt, wordt dit tekort genadeloos blootgelegd. Het tekort is zo groot, dat er een dringend beroep wordt gedaan op voormalig zorgverleners om tijd voor de zorg vrij te maken. Niet ondenkbaar is dat deze zorgverleners juist vanwege de bureaucratie de zorg de rug hebben toegekeerd.

Er zijn al vele initiatieven geweest om deze bureaucratie een halt toe te roepen, zoals 'Het Roer Moet Om' en '(Ont)Regel de Zorg'. Het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (VWS) is de facilitator van dit laatstgenoemde initiatief. Het is daarom *beyond imagination* dat hetzelfde ministerie op het punt staat een nieuwe administratieve verplichting aan zorgverleners op te leggen. Naar wat ik nu weet, zijn

nagenoeg alle zorgverleners met ingang van het jaar 2022 verplicht om de cijfers, omzet en kosten van hun praktijk openbaar te maken. Om ervoor te zorgen dat dit op een juiste en volledige wijze geschiedt, zou hier een taak zijn weggelegd voor de accountant. Geen ruimte meer voor zelf aangeleerde vormen van boekhouden, het administratiekantoor of de daartoe uitgeruste belastingadviseur. Nee, alleen de registeraccountant of Accountant-Administratieconsulent is bevoegd om deze accountantsverklaring af te geven. In het voorliggende concept van de 'Regeling jaarverantwoording WMC', als onderdeel van de Aanpassingswet toetreding zorgaanbieders (AWtza), wordt het aantal zorgverleners dat onder deze regeling valt geschat op 21.000. Dat zijn 18.000 zorgverleners meer dan onder de huidige regels als onderdeel van de Wet Toelatings Zorginstellingen (WTZI). Ook kleinere ondernemingen - de waarde van de activa bedraagt niet meer dan 6 miljoen euro, de netto-omzet bedraagt niet meer dan 12 mil-

joen euro en het gemiddeld aantal werknemers bedraagt minder dan 50 - vallen onder deze regeling. Het is maar wat je kleine onderneming noemt! Uit een in opdracht van het ministerie uitgevoerd onderzoek zou blijken dat de kosten voor deze kleine onderneming zeer beperkt zijn. Gerelateerd aan mijn uurtarief zou ik per cliënt slechts een paar uur beschikbaar hebben!

Zoals ik eerder in een column al eens heb beschreven, zijn veel ondernemers in de zorg bezig met het beste voor hun patiënt en niet met maximalisatie van hun inkomen. De overheid zou wat mij betreft gericht op zoek moeten gaan naar de echte fraudeurs en niet de complete zorg moeten opzadelen met deze onnodige en geldverslindende bureaucratie.

Richard Mastwijk
Consultant en partner bij van helder ■